

Totes les viles de la costa son sovint invadides dies i dies per les garbinades, mentres que a Malgrat, poquíssimes vegades l'any al sortir el sol pot el garbí arribar-hi, li barra valenment el pas i el fa enrretra l'oratge, el vent del nord fill del Montseny que mai descuida visitar-nos.

UN VEÍ DE MALGRAT.

---



---

## TRIBUNA LLIURE

La Redacció no es fa solidaria dels conceptes que es puguin invertir en aquesta secció.

# Un exemple de Democràcia

Fa uns 17 anys que venim defensant els ideals que encarnen les paraules República i Catalunya, i amb tot aquest temps d'actuació, moltes voltes isolada, però sempre amb una intransigent línia recta per la conseqüència i austeritat que se marceixen els idearis fonament sentits; jamai podiem haver escrit un elogi amb tanta satisfacció i mereixements com el que ens plau fer avui.

El company Gracià Garriga li correspongué fa pocs dies, el nomenament de regidor de nostre Ajuntament, com ex-consejal que fou per elecció popular, i ell amb esperit d'exemplar civisme i de disciplinada actuació, posà l'acceptació o renúncia del càrrec a consideració del Centre Republicà Català a que perteneix. El Centre deliberà i per majoria acordà que amb conseqüència als ideals sustentats no debia acceptar-se.

Veus-aquí un bell exemple de pura Democràcia i com a tal senzill i bell. Actuacions aixís son els que fan grans els centres i omplenen de justa confiança als seus homes. Es preferible mil voltes estar a la oposició que firtejar amb la possessió de càrrecs públics. Per sobre les conveniències i honors discutibles que poden portar, hi ha els deures ineludibles que defineixen prou clar els ideals per que hom pugui substreure de la seva disciplina. Governar es transigir i l'home verament idealista prefereix sempre no transigir que governar.

Molt bé, amic Garriga. Que tots obrin aixís i la nostra causa podrà guanyar o perdre, però almenys tindrem sempre la íntima satisfacció, de que es honrada.

S. MONTALT.

---



---

## La patata i la salut

### II

Per mes que avui dia s'hagi acceptat universalment la patata, i se l'anomeni «pa del pobre» existeixen encara algunes preocupacions o llegendes que li atribueixen un principi verinós, apoiant-se en que perteneix com la belladona, la dulcamaza, el tabac, el beleny, a la terrible família de les Solanacees. Tranquilicint-se els esperits pusilamis; malgrat aquests parentius comprometedors, la patata es una llegum completament sana rica en midó o fécula i constitueix un aliment de primer ordre que mai es recomanaria massa, excepció

**AMMM**

ARXIU MUNICIPAL DE MALGRAT DE MAR

Ciutadania. 31/1/1931. Pàgina 7